

Analitzen l'ús artístic que va fer el pintor del pa

L'exposició aborda la vida de dos mestres flequers

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

C.V.

El pa va ser un element essencial dins la iconografia daliniana. Al llarg de la seva extensa trajectòria professional, Salvador Dalí va aconseguir elevar a la categoria d'art aquest producte tan comú. Des d'aquest dissabte i fins a mitjans de desembre, l'Ecomuseu Farinera de Castelló d'Empúries exhibirà una exposició fotogràfica dedicada a dos reconeguts mestres flequers -M. Lionel Poilâne (1945-2002) i Pau Masó i Fàbrega (1911-2001)- que van treballar amb l'artista figuerenc. La mostra es complementarà amb un espai-taller i una conferència, el setembre, a Figueres.

Dalí va exaltar el pa no tan sols en les seves obres pictòriques o escultòriques sinó que també el va convertir en protagonista de perfo-

mances. "El meu pa, el pa que jo havia inventat, no anava destinat justament a socors i a la manutenció (...) era un pa antihumanitari, el pa, de la venjança del luxe imaginatiu contra l'utilitarisme del racional món pràctic", apuntava Dalí el 1932 a París. Però el geni va anar més lluny encara donant a les seves paraules un sentit nou. Qui pot oblidar, doncs, les seves passejades multitudinàries amb un pa de crostons al cap. Un pa de crostons inventat pel flequer de Salt, Pau Masó, que va servir per decorar la façana de la Torre Galatea. Que Masó fes aquest pa universal va ser casualitat. El guixaire i decorador Narcís Pericot va rebre l'encàrrec de Dalí de recuperar aquell pa de crostons, encàrrec que va fer extensiu a Masó. Inicialment del motlle que va fer Pericot a partir del pa real de Masó, en

van sorgir dinou reproduccions. Dalí va donar el vistiplau i el contractista Benito López en va fer 1.200 més a les cotxeres de la Torre Gorgot.

L'altre mestre flequer pròxim a Dalí va ser Lionel Poilâne, membre d'una família de trajectòria flequera. Poilâne, qui va morir fa dos anys quan viatjava en helicòpter, va ser l'artífex de la cultura de la retroinnovació: reelabora amb tècniques modernes diferents tipus de pa antics sense faltar a l'essència artesana. L'amistat entre Dalí i Poilâne s'inicia el 1968 quan l'artista li encomana fabricar diversos objectes en pa fins que acaba fent un mobiliari sençer. És aquell anomenat mobiliari comestible que, segons Dalí, era "la sola i única manera de saber si tinc ratolins a casa". Poilâne també va col·laborar amb el pintor el 1979 a Beaubourg.